

Екз. №

РЕШЕНИЕ НА ПОЛИТБЮРО НА ЦК НА БКП

За по-нататъшното сплотяване и приобщаване на българските турци към делото на социализма, към политиката на Българската комунистическа партия

Българската комунистическа партия отделя първостепенно внимание на работата с българските турци. Нейната линия и политика е последователно класова, марксистко-ленинска. Тя е насочена към сплотяване и пълно приобщаване на българските турци към делото на социализма, към укрепване на морално-политическото единство на нашия народ, към по-нататъшното развитие на българската нация като нация социалистическа. Тази линия и политика е закономерно продължение на отношението, което имаха нашите възрожденци към трудещите се от различните етнически групи, населяващи българските земи. Още от своето създаване нашата партия се стремеше да обединява и сплотява всички трудещи се,

независимо от тяхната етническа принадлежност, в борбата против социалното неравенство и капиталистическата експлоатация.

Коренен поврат в историческата съдба на нашия народ, включително и на българските турци, настъпи след победата на социалистическата революция. С премахването на социалния и политическия гнет се установи пълно равноправие на всички граждани, без разлика на етнически, верски и други различия. Българските турци заедно с всички трудещи се бяха обхванати и въввлечени в революционните процеси на социалистическото преустройство.

Историческият Априлски пленум на ЦК на БКП /1956 г./ постави началото на нов изключително плодотворен етап на социалистическото развитие, включително и в работата с българските турци. Същността на априлската партийна линия в тази област е разработена от др. Тодор Живков в неговата реч на митинга в с.Владимировци, Разградски окръг /1962 г./, в неговите изказвания на съвещанието на завеждащ отдели на ЦК на БКП и първи секретари на окръжните партийни комитети /1967 г./, на срещата на Секретариата на ЦК на БКП с редколегията на в."Йени ъшък - Нова светлина" /1970 г./ и др. Тя е утвърдена в Програмата на партията за изграждане на развито социалистическо общество и правно гарантирана от Конституцията на Народна република България.

Курсът на партията в работата с българските турци е творческо приложение на фундаменталното марксистко-

ленинско положение, че нациите и по-общо етническите групи са исторически категории, че те са възникнали при едни и изчезват при други исторически условия. Но докато съществуват, те са реалност, с която политиката на комунистическата партия е длъжна да се съобразява.

България е еднонационална държава. По силата на историческите обстоятелства на територията ѝ живеят малобройни етнически групи, които са участвували и участвуват в процеса на развитието на българския народ. Българските турци се отличават със свои езикови, религиозни и битови особености и до известна степен с небългарско национално съзнание. Историческото развитие след освобождението от османско владичество и особено след социалистическата революция свързва българските турци с българския народ в общите условия на живот и съвместен труд. Българските турци живеят и ще живеят в България. Тяхната родина е Народна република България. Те са нейни равноправни граждани. Историческата им съдба е "свързана със съдбата на българския народ, със съдбата на нашата държава, със съдбата на социализма, със съдбата на Народна република България" /Тодор Живков/.

От тези обективни обстоятелства изхожда априлската политика на партията. Това е политика на пълно равноправие, на ускорено икономическо, социално и културно развитие, на пълно приобщаване и сближаване на българските турци с останалите части на българския народ, на укрепване

на социалното и морално-политическото единство на целия народ в изграждането на социализма. По определението на др. Тодор Живков това е политика на постепенно сближение на всички етнически групи като неразделна част на българския народ, политика на социална и идейна консолидация на народа като строител на социализма. Тази политика е потвърдена от живота, от практиката на социалистическото строителство. Тя доведе до дълбоки революционни изменения в живота на българските турци, включи ги в активно историческо творчество. В своята социалистическа родина – Народна република България, те са изпреварили с цяла историческа епоха развитието на турската буржоазна нация.

Извършен бе революционен скок в материалния и духовния им живот, в тяхното жизнено равнище. Формира се нова, социалистическа социално-класова и професионална структура. Днес работниците съставят най-голямата част от икономически активните български турци. Съществен е приносът в социалистическото строителство на селскостопанските труженици. Създаде се интелигенция с висше, полувисше и средно специално образование. Това е не само голямо социалистическо завоевание, но и широка социална основа на възходящия и необратим процес на все по-тясното сближаване с останалото българско население. Увеличи се броят на смесените семейства, което е верен показател за между-етническо сближаване.

Съществено се повиши образователното и културното равнище на българските турци. Животът недвусмислено потвърди правилността на решението във всички училища по единни планове и програми да се преподава на български език. Това решение отговаря на интересите на българските турци, на целия народ, на социалистическото развитие на страната. Преодоля се "дълбоко вредното и дори антидемократично, по думите на Ленин, разделяне на училищното дело по националности". Българският език по естествен начин навлезе в живота на българските турци, стана фактор от изключително значение за тяхното икономическо, политическо и културно израстване, за усвояването на българската и световната прогресивна култура и цивилизация.

Значително се подобриха жилищните и битовите условия. Селищата, в които живеят българските турци, се благоустрояват както всички останали.

В резултат на тези изменения и на идейно-възпитателната работа у българските турци се формира социалистическа съзнателност. Влиянието на битовия консерватизъм, ислямския фанатизъм и буржоазния национализъм все повече се стеснява.

Нараства тяхната общественно-политическа активност. Увеличава се броят на членовете на Българската комунистическа партия, на Комсомола, профсъюзите и Отечествения фронт. Много от тях са на изборна и друга ръководна работа в системата на социалистическата държава, изпълняват

отговорни задачи в ръководството на политическия, стопанския и културно-идеологическия живот на страната. Формира се предан на партийната политика актив, свързал своята съдба с делото на социализма в България.

В огромното си мнозинство българските турци са сплотени около Българската комунистическа партия, дават своя принос за изграждането на развито социалистическо общество, за укрепването на морално-политическото и идейното единство на българския народ.

Социализмът е здрава основа за свободно и всестранно развитие на българските турци, за тяхното сближаване с останалите граждани на нашата страна, за утвърждаването им като неразделна част на българския народ. Гарант на това развитие е Българската комунистическа партия с нейната научнообоснована политика, във формирането и практическата реализация на която активно участвуват и самите български турци.

Положителните изменения в работата с българските турци са огромни и безспорни. Но сравнението с миналото нито е единственият, нито е главният критерий. Най-надеждното мерило са новите, по-високи потребности на общественото развитие, целите и задачите, които формулира партията в етапа на изграждането на развито социалистическо общество. Излизайки от тези критерии, можем да оценим: цялостното развитие на българските турци,

приобщаването им към политиката на партията и сближаването им с другите части на българския народ значително изостава от мащабите и темповете на развитие на страната. В работата с тях са налице негативни факти и явления, нерешени проблеми. Съществуват и прояви на съпротива срещу прогресивните промени.

Неблагоприятни моменти има в социално-професионалната структура на работниците – български турци. Преобладаващата част от тях са заети в селското стопанство, строителството, транспорта, горското стопанство. При това в тези отрасли преобладават етнически обособените колективи. Относителният дял на заетите в едрото и най-съвременно промишлено производство е незадоволителен.

Редица проблеми са свързани с тенденцията към относително териториално обособяване на тази част от нашето население. Това задържа социално-професионалното им израстване, естествения и прогресивния процес на формиране на смесени в етническо отношение селища и трудови колективи, междуетническото общуване, постепенното сближаване на етническите общности.

По-голямата част от българските турци продължават да живеят в селата, при което някои форми на организация на труда в селското стопанство консервират и подхранват етническата затвореност и националистическите предразсъдъци.

Част от селата и махалите имат незадоволително социално-битово, културно и информационно обслужване.

Това също обуславя относителната обособеност и води до изоставане от динамиката на социалните процеси в страната.

Значителни са проблемите в областта на образованието. Много от учителите в районите с това население са без нужната идейно-политическа, общообразователна и езикова подготовка. Незадоволително е езиковото обучение и възпитанието в детските ясли и градини, както и обхватът на децата в тях. Все още има слабоговорещи български език.

Относителният дял на интелигенцията сред българските турци продължава да е под средния за страната. Това е особено характерно за жените и специалистите с висше образование. Съществува известна професионална едностранчивост в нейното формиране. Някои представители на интелигенцията се принизяват до отживели времето си традиции и критерии в консервативна семейна и обществена среда, проявяват неразбиране и колебание по отношение на партийната политика, а има и такива, които са проводници на турския буржоазен национализъм и ислямския фанатизъм.

Преодоляването на битовия консерватизъм и религиозността сред голяма част от българските турци е незадоволително. Сериозно изостава атеистичното възпитание. Съществуват прояви, преднамерено подхранвани от турската буржоазна националистическа пропаганда, на идентифициране на религиозната и етническата принадлежност. Това стимулира и консервира националистически и религиозни чувства и настроения, битови и етнически черти, които водят до

обособяване и отчуждаване и не съответствуват на социалистическия обществен строй, а следователно и на собственото прогресивно развитие на българските турци. Не се утвърждава с необходимите темпове социалистическата празнично-обредна система.

В сравнение с останалото население се наблюдава изоставане в политическата активност, в класово-партийното, патриотичното и интернационалното съзнание. Част от българските турци се поддават на влиянието на турския буржоазен национализъм или проявяват колебание. Подходът на много от тях към буржоазна Турция не е класов.

Особено вредни са проявите на някои националистически настроени елементи. По принцип тяхното активизиране съвпада с кризисни ситуации в международната обстановка. Небивалото изостряне по вина на империализма на международните отношения, организираният нов "кръстоносен поход" срещу комунизма, активизирането на дейността на религиозните центрове създават условия за съживяване на националистическата пропаганда.

Реакционната турска пропаганда системно и настойчиво провежда линия на отчуждаване на българските турци от социалистическите идеи и българския народ, от политиката на Българската комунистическа партия. Главен предмет на идеологически и политически спекулации е проблемът за родината и националната принадлежност на българските турци. Правят се опити за създаване на изкуствено

напрежение, за поддържане на страх от "насилствена асимилация", за разпалване на изселническа психоза.

Слабостите и недостатъците в работата с българските турци се коренят преди всичко в дейността на субективния фактор. На места се подценяват проблемите и задачите в тази област. Някои кадри и дейци не познават добре партийната линия и политика по отношение на етническите групи или не притежават необходимите умения за нейното провеждане на практика. Част от кадрите из средата на българските турци не се противопоставят на проявите на турския буржоазен национализъм, на ислямския фанатизъм и битовия консерватизъм, проявяват пасивност, не дават личен пример, не работят активно за утвърждаването на социалистическия начин на живот. Борбата срещу тези прояви трябва да бъде дело главно и преди всичко на самите български турци, да се разглежда като изява на техния патриотичен и комунистически дълг.

В много отношения не е на необходимото равнище партийната работа сред българските турци. От една страна, техният обхват в партийните редици е незадоволителен, от друга – като цяло не е добре организирана работата с комунистите, дейността на редица първични партийни организации е на ниско равнище.

Голяма част от стопанските и административните ръководители недостатъчно отчитат политическите и възпитателните аспекти на своята непосредствена работа с българските турци. Дейността на редица органи и организации

на Отечествения фронт, Комсомола и профсъюзите страда от формализъм и повърхностност.

Все още сред част от българите не е преодоляно наследеното от миналото негативно отношение към българските турци, което сериозно затруднява цялостната работа с това население.

На практика подходът на някои кадри към българските турци не винаги е последователен. Допускат се прояви, които противоречат на основни положения на Конституцията. Недостатъчно е участието на българските турци в някои държавни, стопански и обществени органи и организации на централно и местно равнище. Недопустимо е да се дават поводи за съмнение в политиката на равноправие, която партията е провъзгласила и претворява на дело.

Отрицателно се отразяват върху провеждането на партийната линия и политика в тази област както проявите на грубо администриране, така и на неоправдан либерализъм към националистическите прояви, към нарушенията на нашата законност, на принципите и нормите на социалистическия начин на живот, независимо откъде идват те.

Постигнатите исторически завоевания, както и новите задачи на нашето цялостно развитие, които произтичат от сегашния етап и от решенията на XII конгрес на партията, налагат занапред още по-последователно да се провежда потвърдената от живота марксистко-ленинска априлска линия на партията в работата с българските турци.

И в условията на изграждането на развито социалистическо общество социално-етническите отношения са сложна и противоречива реалност, чието развитие поставя нови проблеми. Ето защо партията е длъжна дълбоко да вниква в тях, да търси пътища за тяхното решаване, като непрестанно творчески обогатява и развива своята априлска линия и политика в тази област.

Марксистко-ленинският класово-партиен курс на нашата партия и крупните положителни резултати от неговото провеждане, историческите по своето значение задачи, които страната решава в изпълнение на решенията на XII конгрес на партията, създават възможности да се проведат нови икономически, социални, културни и идеологически мероприятия с оглед решително да се ускори процесът на пълно приобщаване на българските турци към делото на социализма и нашата социалистическа родина.

Стратегическата линия и основните задачи, които неотклонно трябва да се осъществяват, са: всестранно издигане на социално-икономическото, културно-идеологическото и битовото равнище на българските турци, още по-активното им включване в изграждането на развито социалистическо общество, непримирима и настъпателна борба срещу проявите на турския буржоазен национализъм, ислямския фанатизъм и битовия консерватизъм, формиране на високо боево класово-партийно, патриотично и интернационално съзнание, създаване на необходимите материални и

духовни предпоставки за тяхното пълно приобщаване към делото на социализма и към нашата родина – Народна република България.

Тази политика е несъвместима с национализма. Тя няма нищо общо с насилствената етническа асимилация като метод за насаждане и формиране на национално съзнание. Това е марксистко-ленинска политика на съзнателно развиван, съобразно с обективните потребности, процес на доброволно постепенно сближаване на етническите общности, населяващи българските земи, на укрепване на тяхното единство и сплотеност като неразделна част от българския народ. Не обособяване, а сближаване на етническите общности – такъв е единствено правилният път, диктуван от целия обективен ход на общественото развитие, на социалистическото строителство.

Проблемът за работата с българските турци се очертава като сложен, с огромно значение и с многостранни последици за цялостното ни обществено развитие. Неговото решаване предполага издигането на по-високо равнище на грижата на партията, на всички държавни и стопански органи и организации, на обществено-политически, художествено-творчески, спортни и други обществени организации и движения, на научните звена и институти, на учебните заведения, на цялата наша социалистическа общественост.

За целта Политбюро на ЦК на БКП намира за необходимо:

1. Партийните, държавните, стопанските и обществените органи и организации да провеждат още по-настойчиво и последователно проверената в живота марксистко-ленинска априлска линия и политика на партията към българските турци. Цялостната дейност в тази област да се основава на партийната програма и Конституцията на НРБ, на решенията на Централния комитет на партията, на разработените и потвърдени от живота постановки на др. Тодор Живков.

Партийните, отечественофронтските, профсъюзните, комсомолските и другите масови организации и движения са опората за по-нататъшното системно и последователно провеждане на априлския курс на партията сред българските турци. Новите задачи, поставени от Дванадесетия конгрес на БКП и Националната партийна конференция, налагат да се обогати съдържанието на използваните форми в дейността на партийните и другите обществени организации.

Значително да се повишат критериите и изискванията към работата на всички звена и кадри, да се предприемат решителни мерки за ликвидиране на проявите на подценяване на сложните и отговорни проблеми и задачи, за преодоляване на съществуващите отрицателни явления и тенденции, които затрудняват или забавят прогресивните промени в живота на българските турци.

2. Да се ускорят темповете на социално-икономическото развитие на районите, населени с български турци,

с цел да се осигури пълно интегриране на тези райони в единния народностопански комплекс и да се преодолее тяхната демографска обособеност.

Министерският съвет и другите компетентни органи, съгласувано с окръжните комитети на партията в Кърджали, Разград, Шумен, Търговище и Силистра, да предвидят целево, чрез плановете за социално-икономическо развитие, заедно с набелязаните крупни производствени мощности да се изграждат малки и средни предприятия с оглед да се осигури по-нататъшното развитие и укрепване на работническата класа сред българските турци, целогодишна трудова заетост на населението и подобряване на неговата професионална и квалификационна структура.

Централният съвет на Националния аграрно-промишлен съюз и окръжните аграрно-промишлени съюзи да разработят конкретни мерки за издигане равнището и усъвършенствуване организацията и формите на труда в селското стопанство в районите, компактно населени с български турци. Съответните министерства и изпълнителни комитети на окръжни народни съвети да приемат съвместни програми в областта на строителството, транспорта, съобщенията, търговията и обслужването за по-широко и ускорено развитие на тези райони.

3. С оглед да се осигури бързо усвояване на новоизградените мощности Министерският съвет и изпълнителните комитети на окръжните народни съвети да разработят

система от икономически, социални, културни и други мероприятия за стимулиране заселването на работници и специалисти от цялата страна в районите, населени с български турци. За целта да се предвидят съответни предимства при получаване на квартири, на терени за изграждане на жилища, при заплащането на труда и ползването на някои други икономически и социални придобивки.

4. Да се издига неотклонно образователното равнище на българските турци, като се набележат мерки за ускорено преминаване към всеобщо средно образование, за осигуряване на висока професионална подготовка и пълноценна социална реализация на всички младежи и девойки. Всестранно да се повиши равнището на учебно-възпитателния процес в училищата и предучилищните заведения.

С оглед на това Министерството на народната просвета и изпълнителните комитети на окръжните народни съвети със съдействието на всички държавни и обществени органи да приемат специални програми за разширяване на интернатното и полуинтернатното обучение в училищата, за осигуряване до 1987-1990 г. на пълен обхват на децата в целодневни доучилищни детски заведения. Особено внимание да се отдели на овладяването на българския език от всички деца и учаци се, което е едно от най-важните условия за многостранна изява на техните сили и способности в по-нататъшното изграждане на социалистическата ни родина. Да се положат особени грижи за осигуряването на

необходимите учителски и други кадри. Да не се допуска назначаване на учители, които не владеят добре български език и нямат необходимите качества.

Извънучилищното изучаване на български език от по-възрастните български турци да се извършва и чрез курсовете за повишаване на агротехническата и битовата култура, чрез професионалната квалификация на работниците, художествената самодейност, участието в масово-политическите мероприятия, разширяването на обхвата в системата на политическата просвета, засилването на общуването с други селища и общини в страната.

5. Да се подобри цялостната работа по подготовката и реализацията на интелигенцията из средата на българските турци. Партийните комитети и организации, както и стопанските ръководства, да полагат специални грижи за подбора, обучението и възпитанието на студентите - български турци. Да се увеличи приемът на младежи работници, на деца от работнически семейства, от семействата на изявени ръководни активисти, както и на девойки и жени. Повече младежи да се насочват към техническите и икономическите специалности.

Да се усъвършенствува механизмът на разпределение на специалистите с висше, полувисше и средно образование, с оглед българските турци да се насочват за работа и сред българското население. В населените места с български турци да се осигуряват висококвалифицирани и идейно-политически добре подготвени кадри от всички райони на страната.

6. Комитетът за култура да разработи целева програма за разширяване на материалната база и цялостно подобряване на културната дейност сред българските турци. Главното внимание да се насочи към популяризиране и утвърждаване на съвременните постижения на българската социалистическа и на световната прогресивна култура, за по-активно общуване на дейците на изкуството и културата с тази част от населението. На професионално и самодейно равнище да се поощрява създаването на смесени по етнически състав театрални, естрадни и други колективи.

7. Отдел "Идеологическа политика" на ЦК на БКП и всички звена от идеологическата система на партията и обществените организации да подобрят работата си за по-нататъшно издигане равнището на класово-партийното, патриотичното и интернационалното възпитание на българските турци. Главното негово съдържание да бъде формирането на българските турци като предани патриоти и строители на своята социалистическа родина – Народна република България.

Да се води решителна и непримирима борба срещу всички и всякакви прояви на турския буржоазен национализъм – една от най-ярките форми на идеологическата диверсия на империализма срещу нашата страна и нашия народ.

В идеологическата работа да се поставя ударение върху общата съдба на българите и българските турци в социалистическото ни отечество, широко да се пропагандират

най-ярките примери на приятелство и взаимопомощ между тях в миналото и в социалистическото изграждане на родината. При изучаването и пропагандирането на национално-освободителното движение на българския народ срещу османското владичество да се провежда последователен класово-партиен подход.

Обществените организации и органите на народната просвета да подобрят решително работата си за запознаването на българските турци, и особено на децата и младежите, със социалистическите постижения и природните забележителности на нашата родина, със завоеванията на СССР и другите социалистически страни.

Да се разшири обхватът и да се издигне равнището на обучение в системата за политическа просвета на партията и на обществените организации, в системата за икономическо образование на трудещите се и лекционната пропаганда. Тяхното съдържание и тематичната им насоченост да се съобразят със специфичните изисквания на работата с българските турци. Все повече български турци да се подготвят като пропагандисти, лектори и агитатори, да участвуват във вътрешни и международни семинари, конференции, литературни четения, в предавания на телевизията и радиото, да се изявяват на страниците на всекидневния и периодичния печат.

Партийните комитети и държавните органи, ръководствата на обществените и стопанските организации чрез

цялостната си дейност да формират правилно отношение към българските турци, да съдействуват за преодоляване проявите на пренебрежение и недружелюбие.

8. Отделите "Идеологическа политика" и "Външна политика и международни връзки" на ЦК на БКП и окръжните комитети на БКП да вземат мерки за засилване на противодействието срещу антисоциалистическата и антибългарската пропаганда на реакционните среди от Турция.

Идеологическата работа да показва още по-убедително, аргументирано и ярко класово-антагонистическата същност на обществото в Турция, експлоатацията и угнетяването на трудещите се.

Да се даде по-точно тълкуване на съдържанието на редица понятия, които се използват в идеологическата дейност, като се преодолее етническият им аспект и се наситят още повече с граждански, класово-партиен смисъл.

Да се разширяват формите на индивидуална възпитателна работа. Да се подобри съставът на агитколективите. В тях да се включат хора, ползващи се с доверие, симпатии и уважение от страна на българските турци и проявили качества да общуват с тях.

Системно и аргументирано да се разяснява политиката на партията към българските турци. Решително да се пресичат провокационните слухове за ново масово изселване на български турци или за някаква насилствена асимилация.

9. Партийните комитети и обществените организации да издигнат на по-високо равнище работата за преодоляване влиянието на ислямската религия, на религиозните предразсъдъци и отживелици. Да се подобри лекционната пропаганда, индивидуалната работа с хората, издаването на научно-популярна литература по проблемите на атеизма.

Специално внимание да се отделя на политическата и възпитателната работа, свързана с ислямските празници и обичаи, като се организират подходящи мероприятия, чрез които да се отклонява участието на децата и младежите в религиозните обреди и да се съдействува за отстраняване на религиозното съдържание на някои ритуали.

Отечественият фронт, Димитровският комсомол, Комитетът на движението на българските жени и другите масови организации да подобрят възпитателната работа с жените – български туркини, с цел те да осъзнаят неравноправното положение в семейството, което ислямът им отрежда, да съдействуват за преодоляване консервативните семейни традиции и обреди и още по-активно да се включат в обществено-политическия и културния живот на обществото. Да се използва естественият стремеж на българската туркиня към собствено разкрепостяване, за включването ѝ в борбата срещу ислямските отживелици.

Да се предприемат решителни мерки за утвърждаване на социалистическата празнично-обредна система и укрепване на обредните домове. Министерският съвет,

Комитетът за култура и изпълнителните комитети на народните съвети в кратък срок да решат цялостно проблемите за изграждането на материалната база и подготовката на кадри за тази система в районите, населени с български турци.

Органите на държавната власт да повишат изискванията и контрола си за спазване на социалистическата законност от страна на ислямските религиозни институции и дейци, като не се допуска използването на църквата и религиозните чувства на българските турци за политически цели.

10. Отдел "Идеологическа политика" на ЦК на БКП, Комитетът за култура, Комитетът за телевизия и радио да вземат мерки за повишаване ролята на средствата за масова информация във възпитателната работа с българските турци.

Министерството на съобщенията да осигури пълно покритие на районите, компактно населени с български турци, с всички програми на Българското радио и Българската телевизия.

Радиото и телевизията, всекидневният и периодичният печат по-системно да отразяват живота, трудовите постижения и всестранный напредък на българските турци. Да се създават по-добри възможности за изявата на талантливите представители на интелигенцията; да се окаже помощ за израстване и включване на български турци в художествено-творческите съюзи; да се издават повече книги и творби на автори от тази част на нашето население.

11. Българската академия на науките, Академията за обществени науки и социално управление при ЦК на БКП и другите научни звена и институти да включват в плановете и програмите си за научноизследователска работа повече теми за етногенезиса, за специфичните особености на формирането и развитието на етническата група на българските турци, на нейния бит, фолклор и др., за взаимодействието й с българския народ, за закономерните процеси на сближаване с него; да се полагат по-системни грижи за израстването на научни кадри с необходимите политически качества и изследователски способности из средата на българските турци.

Към Академията за обществени науки и социално управление при ЦК на БКП да се образува проблемна група от философи, социолози, психолози, историци и др., която да изследва специфичността на исляма в България и да разработва проблемите на борбата за неговото преодоляване.

12. Секретариатът на ЦК на БКП да осигури цялостно подобряване на ръководството и организацията на работата с българските турци. Отделите "Организационен" и "Идеологическа политика" на ЦК на БКП и окръжните комитети на партията да вземат необходимите мерки за повишаване компетентността, политическата, идеологическата и методическата подготовка на всички кадри по работата с българските турци. Политиката на партията в тази област системно да се пропагандира и разяснява пред актива и социалистическата общественост.

Да се полагат системни грижи за увеличаване партийното ядро сред българските турци, особено сред работниците, да се засили партийното влияние сред интелигенцията. Тя да се включи още по-активно в разясняването и практическото осъществяване на политиката на партията към българските турци. Да не се допускат прояви на пасивност, колебания, двойственост, разминаване между думи и дела. Общественият актив и интелигенцията да дават личен пример в изпълнението на партийната политика. От тези позиции да се оценява тяхната работа, да се определя служебното и общественото им развитие.

Да се укрепят и активизират ППО, както и низовите организации на ДКМС, профсъюзите и Отечествения фронт, в селищата с български турци.

13. В духа на това решение всички партийни, държавни, стопански и обществени органи и организации, научните институти, творческите съюзи, отделите на ЦК на БКП да разработят и последователно да провеждат конкретни мерки за реализация на набелязаните цели и задачи.

Политбюро на ЦК на БКП изразява увереност, че свой принос за решаване на предстоящите задачи ще дадат и дружбите на БЗНС.

Секретариатът на ЦК на БКП периодически да обсъжда изпълнението на решението. Съответни мероприятия за контрол да предвидят и партийните комитети в страната.

*

*

*

Политбюро на ЦК на БКП е убедено, че под ръководството на партията организаторската, политическата и възпитателната работа с българските турци ще бъде издигната на ново равнище, ще получи нов тласък в общия устрем по пътя на по-нататъшното укрепване на морално-политическото единство на нашия народ в борбата за изграждането на зряло социалистическо общество, ще съдействува за възпитание на пламенни патриоти, които горещо обичат и активно работят за по-нататъшния разцвет на своята социалистическа родина – Народна република България.

Изх. № 1019
19 юни 1984 г.

/Утвърдено от Политбюро на ЦК на БКП
с протокол № 371 от 8 май 1984 г./